

Sygn. akt II K 594/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Cywińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Patyna

przy udziale prokuratora Waldemara Drózdza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 2 września 2016 r., 23 listopada 2016 r., 12 kwietnia 2017 r.

sprawy:

Ł. B.

s. D., B. z domu Ś.

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 sierpnia 2015 r. w m. B., woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy m-ki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (I próba 1,72 mg/l, II próba 1,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Ł. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1 kk i art. 35§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,
2. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat,
3. na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18.08.2015 r.,
4. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5 000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 579,79 (pięćset siedemdziesiąt dziewięć 79/100) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 sierpnia 2015r. o godzinie 20:54 oskarżony Ł. B. wszedł do sklepu stacji paliw (...) mieszczącej się w B. przy ulicy (...). Zakupił piwo i wódkę ilości 200 ml. Pracownica stacji paliw K. P. (1) zauważyła, że oskarżony chwieje się na nogach, a jego mowa jest bełkotliwa. Gdy oskarżony wyszedł ze sklepu, K. P. (1) wraz z drugą pracownicą sklepu obserwowały go za pomocą kamer monitoringu, jak i przez szybę sklepową. Oskarżony w tym czasie wsiadł do samochodu osobowego marki S. o nr rej. (...), po czym o godzinie 20:58 odjechał ze stacji kierując się w stronę centrum miasta.

K. P. (1) niezwłocznie powiadomiła o zdarzeniu policję.

Przybyli funkcjonariusze policji sierż. P. D. i asp.sztab. M. F. za pośrednictwem oficera dyżurnego ustalili, iż właściciel samochodu osobowego marki S. o nr rej. (...) mieszka w B. przy ulicy (...). Około godziny 21:05, dojeżdżając do ulicy (...), zauważyli stojący na poboczu drogi samochód osobowy marki S. o nr rej. (...) z uszkodzonym przednim kołem. Przy pojeździe stał oskarżony Ł. B. i jego matka B. B. (2), a na miejscu kierowcy siedział T. S..

Zarówno oskarżonego, jak i T. S. poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. T. S. oświadczył, iż to nie on kierował pojazdem marki S., a jedynie na prośbę matki Ł. B. miał zabezpieczyć pojazd jej syna.

Oskarżonego Ł. B. przewieziono do Komendy Powiatowej Policji w B. i poddano badaniu urządzeniem Alkometr A 2.0, gdzie okazało się iż był on nietrzeźwy - stwierdzono u oskarżonego o godz. 21:27 wynik 1,72 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godzinie 21:52 - 1,65 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: protokół badania alkometrem – k. 4, świadectwo wzorcowania -k. 5, płyta – k. 11, protokół oględzin – k. 27 do 28, zeznania P. D. – k. 90v i k. 7 do 8, zeznania M. F. – k. 90v i k. 16 do 18, zeznania T. S. – k. 91 do 91v i k. 4 do 5, zeznania K.K. P. (1) – k. 104v i k. 1 do 2).

Oskarżony nie był dotychczas karany.

(dowód: dane z K. - k. 101).

Ł. B. ma 30 lat, posiada wykształcenie zawodowe i zawód mechanika samochodowego. Jest bezrobotnym kawalerem i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Nigdy nie leczył się psychiatrycznie i neurologicznie. Leczony odwykowo. Powołani w toku postępowania sądowego biegli lekarze psychiatrzy uznali, iż oskarżony jest uzależniony od alkoholu, co jednak nie wpływa na jego poczytalność w czasie popełnionego czynu.

(dowód: dane osobo-poznawcze – k. 86, zaświadczenie - k. 53, opinia sądowo – psychiatryczna – k. 64 do 66v).

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Na rozprawie wyjaśnił jedynie, że to nie on kierował samochodem marki S. w dniu zdarzenia, a dziewczyna o imieniu A., którą poznał dwa tygodnie wcześniej. To ona, jadąc pojazdem, uszkodziła oponę najeżdżając na krawężnik i pozostawiła pojazd przy ulicy (...). Oskarżony nie potrafił przekazać bliższych danych osobowych tej kobiety i adresu jej przebywania. Wyjaśnił, iż urwał z nią kontakt, nie dysponuje numerem jej telefonu oraz nie wie, gdzie ta dziewczyna obecnie mieszka.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego Ł. B. czynu nie budzą wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o wyniki badania urządzeniem alkometr A 2.0 oraz zeznania świadków funkcjonariuszy policji, jak i depozycje pracownicy sklepu stacji paliw.

Z zeznań K. P. (1) wynikało, że 18 sierpnia 2015r. przed godziną 21:00 oskarżony wszedł do sklepu, w którym pracowała, zakupił alkohol, a jego zachowanie, sposób poruszania się i mowy wskazywały, że znajduje się on pod wpływem alkoholu lub innych środków. Świadek zadzwoniła po policję i obserwowała oskarżonego, który wsiadł do samochodu marki S. i odjechał w kierunku centrum miasta. Zeznania te nie budziły wątpliwości co do wiarygodności.

Z materiału dowodowego wynikało, iż funkcjonariusze policji podjęli interwencję natychmiast po otrzymanym zgłoszeniu, gdyż już o godzinie 21:05 (k. 1 zb. D) znaleźli samochód marki S., po uprzednim ustaleniu adresu właściciela pojazdu, na ulicy (...), gdzie przy samochodzie ujawnili oskarżonego, jak i inne osoby – matkę oskarżonego i sąsiada T. S.. Mimo, iż na rozprawie funkcjonariusze policji nie pamiętali szczegółów zdarzenia, co jest zrozumiałe z racji znacznego upływu czasu od samego zdarzenia, jak i wielości tego typu spraw, potwierdzili prawdziwość zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego, wiarygodnych i zgodnych z ustalonym stanem faktycznym sprawy.

Wyjaśnienia oskarżonego, iż to nie on kierował pojazdem w dniu zdarzenia są więc niewiarygodne i stworzone na potrzeby obrony. Skoro oskarżony opuścił stację paliw mieszczącą się przy ulicy (...) o godzinie 20:58, nie można uznać, iż zdążył pojechać po dziewczynę o imieniu A. i wraz z nią przejechać pewną odległość do miejsca swojego zamieszkania, gdzie po drodze na ulicy (...) miało dość do uszkodzenia opony przez kierującą jego pojazdem kobietę, która następnie opuściła miejsce zdarzenia. Funkcjonariusze policji dotarli do oskarżonego tuż po godzinie 21:00, a na miejscu zdarzenia zastali jedynie oskarżonego, jego matkę i T. S. siedzącego za kierownicą pojazdu S.. Oskarżony nie potrafił przy tym przekazać bliższych danych osobowych tej kobiety i adresu jej przebywania. Nie dysponował numerem jej telefonu oraz nie wiedział, gdzie ta dziewczyna obecnie przebywa. Stąd też wyjaśnienia oskarżonego należało uznać za niewiarygodne. Oskarżony natomiast nie kwestionował wyników badania alkometrem, nie żądał badania krwi, podpisał protokół badania alkometrem, do którego podał, że w dniu 18.08.2015r. spożywał wódkę w ilości 600 gramów w godzinach 08:00-14:00.

Świadek T. S. potwierdził, iż rzeczywiście w chwili pojawienia się funkcjonariuszy policji siedział na miejscu kierowcy w samochodzie marki S., jednak nie kierował nim, a jedynie na prośbę matki oskarżonego miał przejechać tym samochodem z ulicy (...) do miejsca jej zamieszkania, co było zgodne z zeznaniami funkcjonariuszy policji w tym zakresie. W pozostałej części zeznania świadka T. S. nie wnosiły nic istotnego do sprawy, a jego depozycje w zakresie w jakim podał, iż pojechał po oskarżonego do jego dziewczyny A., lecz nie zastał tam Ł. B. nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodnym, przy czym nie były istotne dla ustalenia stanu faktycznego. Świadek na rozprawie potwierdził treść zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego, które uznano za wiarygodne, gdyż podał w nich, iż to nie on kierował pojazdem marki S., a jedynie, na prośbę matki Ł. B., miał zabezpieczyć pojazd jej syna.

Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody nieosobowe w postaci danych o karalności, protokołu badania alkometrem, świadectwa wzorcowania, protokołu oględzin płyty DVD były wiarygodne i rzetelne, zasługiwały na uwzględnienie, a sam oskarżony im nie zaprzeczał.

W ocenie Sądu, zgromadzone dowody pozwoliły na uznanie, że Ł. B. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 18 sierpnia 2015 r. w m. B., woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy m-ki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (I próba 1,72 mg/l, II próba 1,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Stwierdzona u oskarżonego ilość alkoholu we krwi znacznie przewyższała wartości minimalne wynikające z art. 115 § 16 kk, definiującego stan nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przy tym stężeniu alkoholu we krwi występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym wyższe, im większy jest poziom alkoholu we krwi. W wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono, że o godz. 21.27 i o godzinie 21:52 Ł. B. miał odpowiednio 3,61 i 3,46 promila alkoholu etylowego we krwi. Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, to że oskarżony w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd i uszkodził oponę samochodu, należało uznać, iż stan ten w sposób znaczny ograniczał możliwości jego percepcji.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie. Kierował samochodem będąc w stanie znacznej nietrzeźwości, pomimo pełnej wiedzy co do konsekwencji prawnych, jakie niesie ten czyn.

Ł. B. w chwili czynu był dorosły, zdrowy i w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Znajdował się on w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie ograniczało i nie wyłączało możliwości zachowania się zgodnego z obowiązującym prawem.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy był znaczny. Ł. B. naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości. Wysoki stopień nietrzeźwości stanowił zwiększone zagrożenie na drodze – oskarżony kierując w tym stanie samochodem mógł doprowadzić do kolizji drogowej. Zachowanie to godziło w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego.

Za przypisany sprawcy czyn na podstawie art. 178a§ 1 kk w zw. z art. 34§ 1, §1a pkt 1 i art. 35§1 kk wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 5 tys. złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, na podstawie art. 42§2 kk - zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Wymierzona kara i środki karne zostały dostosowane do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu i, zdaniem Sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego, a zwłaszcza pozwoli uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą.

Kara ograniczenia wolności ma również na celu wzbudzenie w oskarżonym woli kształtowania jego społecznie pożądanego postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego (art. 53 § 1 k.k.w.). Wynikający z niej obowiązek pracy stanowić będzie realną dolegliwość dla oskarżonego, który jest w stanie wykonywać tę karę, skoro aktualnie jest osobą bezrobotną.

Natomiast na czas obowiązywania zakazu oskarżony winien zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego jako osoba stwarzająca realne zagrożenie dla jego bezpieczeństwa. Czasokres obowiązywania zakazu dostosowano do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18.08.2015r.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626§1 kpk i art. 627 kpk obciążając oskarżonego obowiązkiem ich poniesienia, skoro jest on stosunkowo młodym mężczyzną, mogącym podjąć pracę zarobkową.